

oddíl pozemního hokeje **TJ PLZEŇ - LITICE**

Oddílová ročenka 2015

Vážení přátelé pozemního hokeje

Rok se sešel s rokem a je namístě uplynulý rok zhodnotit. Opět se ptám: byl litický pozemkářský rok 2015 úspěšný?

Hlavním cílem nebo snad spíš snem byla rekonstrukce našeho sportovního areálu: výměna opotřebovaného umělého povrchu za nový, kvalitnější. Ne již kombinovaná „umělka“ s pískem a kropením, ale zcela nová jen vodní. A při té příležitosti rozšířit budovu o patro nad klubovnou. Přestože z naší strany i přes nemalé potíže jsme zajistili vše potřebné (projekt, stavební povolení, žádost i podporu od svazu, města, TJ i obce), snad i díky častým personálním změnám na MŠMT se dlouho nevědělo, zda někdo vůbec dotaci dostane. Nakonec na nás „nezbylo“. O to intenzivněji se snažíme, aby se tato investiční akce uskutečnila v roce 2016. Kromě jednání s orgány státní správy, se sponzory i s veřejností jsme na tuto akci nastrádali již díky členům i příznivcům přes 400 tisíc Kč. Je na místě i touto cestou všem upřímně poděkovat. Přestože se tento náš velký cíl nepodařilo splnit, není tento neúspěch plně naší vinou, naopak, více lidí je zainteresováno nám pomoci.

Pokud se soutěží týká, opět se naše „áčko“ mužů neprobojovalo do play-off, obsadilo 5.místo, když v posledních důležitých utkáních neuneslo psychicky tíhu těchto duelů. Zato v hale se opět po roce vrátilo mezi elitu. „B“ tým mužů si plně užívá svých zápasů, nemá takový tlak na výsledky, a tak vyhrálo svou soutěž v hale a také venku bylo úspěšné: 2.místo v I.lize. Družstvo žen přes viditelné zlepšení zatím zůstává venku i v hale v I.lize poslední.

Největší radost nám dělají mládežnické týmy. Dorostenci v hale i venku stříbrní, starší žáci podruhé za sebou a mladší žáci popáté za sebou Mistři ČR! Dorostenky a starší žákyně zatím bez úspěchů, ale: mladší žákyně v hale i venku 2. v ČR! Navíc starší žáci v hale 3. a 4. v ČR. A týmy přípravky a benjamínků Lvícat, Myšpulínů a Drácat obsazují na otevřených turnajích většinou medailové pozice.

A výhled po podzimních soutěžích? Muži A jsou 3., ženy v extralize 4., muži B 2., dorostenci 4., st.žáci a st.žákyně 1., ml.žáci 2. a 5. a ml.žákyně 2. Tedy do jara vstoupíme s nadějemi. Můžeme tedy shrnout: soutěže byly pro náš tým určitě úspěšné.

Letos se nám konečně podařilo uskutečnit veteránskou ligu. Svazu se do toho moc nechtělo, proto ji organizujeme sami. Už první dva turnaje ukázaly, že tato soutěž se bude líbit. Naši borci jsou zatím na 3.místě z 9 týmů, ale tady nejde o výsledky a umístění, tady jde o prožitek úžasné atmosféry mezi úžasnými pozemkářskými kamarády.

A co dál? Bylo toho opět hodně: zahájení roku tradičním fotbálkem, lednová zabijačka, únorová soustředění na Šumavě, březnový veteránský Plzeňský korbel, v dubnu 46.běh osvobození,

herní kemp, v květnu družba s Kolincem a koncert kapely Slepá kolej při extraligovém utkání, v červnu také již tradiční herní kemp v Bad Kreuznachu a fantastická obnova vodáckého sjezdu Berounky za účasti 17 lodí! Pak dětský den vandr a zakopání hokejky s nevídanými supermany, prázdninová kola a soustředění, tentokrát v Nepomuku, tradiční letní tábor v Melchiorce, opět nás bylo přes 100!, opět hostíme pozemkáře Kbel a Hostivaře, máme herní kemp, v září příprava v italské Padově, v říjnu veteránská liga a country bál, v listopadu turnaj v malé kopané a v prosinci společná večere trenérů s členy výboru oddílu, vánoční a Velká schůze, na které řešíme dlouhodobou koncepci činnosti oddílu. Tedy opět úspěšné akce.

V reprezentačních týmech ČR viděli litičtí hráči kus světa při několika významných mistrovstvích: V lednu v Chorvatsku naše kvarteto Adam Uhlíř, Lukáš Benda, Michal Bárta a Matěj Karnold pomohli k postupu reprezentační 18 do divize A, v únoru hrál na MS v Lipsku za muže ČR Jakub Korytář. To byla hala. V červnu hráli v přípravě ve Skotsku za muže M.Bárta, L. Benda, Reinhard Nicklas a Lukáš Nocar. Na ME v Praze v červenci pak hráli jen J.Korytář M.Bárta a L.Benda. V reprezentační U 18 startovali ve francouzském na ME Calais naši hráči Václav Kozák, Jaroslav Kasl, Ondra Hes a Adam Uhlíř. Vybojovali stříbrné medaile a postup do divize A. A v srpnu v Hradci Králové nastoupili za muže ČR L.Nocar, L.Benda a Adam Uhlíř, který byl vyhlášen nejlepším mladým hráčem turnaje. O kvalitách našeho mládí už se ví, a to je také dobře.

Bohužel, čas přináší i nepříjemné okamžiky. V březnu odešel do pozemkářského nebe pan Jan Vaněk, jehož ztráta pro pozemní hokej je takřka nenahraditelná. V dubnu ho následoval náš velký kamarád Jarda Šulc a v prosinci zakladatel a prezident boleveckého oddílu Pepík Pravda. A aby toho nebylo málo, 28.prosince jsme se rozloučili s panem Emilem Závodným, osobností, jejíž význam přesahuje činnost kadaňského oddílu. Čest jejich památce!

A to už jsme u závěru. Vzpomínáme na ty, kteří pro nás byli vzory. To jsou osobnosti. Jsou to obětaví funkcionáři, trenéři, rozhodčí a další činovníci, bez kterých to nejde nejen ve sportu, ale v životě vůbec. Važme si každého takového! Lidský potenciál, to je největší kapitál, cennější než těžko získávané finance. V našem oddílu máme takových přes 20. Před lety táhli oddíl 2 – 3 obětavci. O to jsme dnes dál. Myslím si, že to je dosud největší úspěch našeho oddílu.

A tradiční přání do roku 2016? Aby si náš oddíl udržel svoji tvář, svůj charakter vůči svým hráčům i vůči všem soupeřům: vstřícnost, pracovitost, odpovědnost, čestnost, kamarádství. Aby k nám do Litic všichni rádi jezdili a na setkání a utkání s námi se těšili.

Mgr.Stanislav Benda

Ročenka oddílu pozemního hokeje

TJ PLZEŇ - LITICE

2. Úvodní slovo

Mgr. Stanislav Benda

4. Obsah, sponzoři

6 Rozhovor

Honza Dolejš

8. Týmy v sezóně 2014/2015

10. Osobnost oddílu, Kubovo pět gólů

Jarda Vrkoč

12. Klan Hofmanů

14. Tučníci v Benátkách

16. Nymphenburg open, Letní soustředění - ženy

18. Zimní soustředění, Léto - 2016

Žactvo, Dorost, Muži

20. Divácké ohlédnutí, Argentinka, Skot a další

22. Bad Kreuznach, Voda- Berounka

24. Tabulky

26. Fotoreportáž

Oddíl pozemního hokeje
TJ Plzeň - Litice

K Roli 344
321 00 Plzeň-Litice

IČ: 41636392

Bankovní spojení: ČS Plzeň
č.ú. 721774399/0800
v.s. 2016

email: info@ph-litice.cz

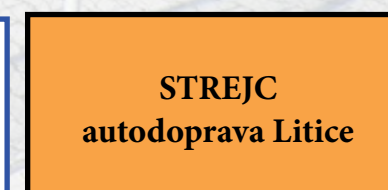
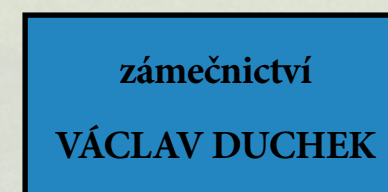
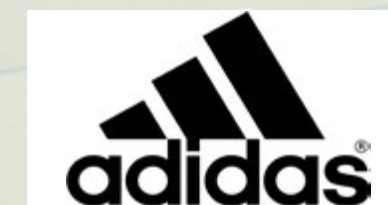
PODĚKOVÁNÍ:

S.Bendovi, trenérům a
hráčům našeho oddílu

GENERÁLNÍ SPONZOR

SPONZOŘI

Rozhovor - Honza Dolejš, hráč A i B týmu mužů

Jsi táta tří dětí, dvě již mohou sportovat a sportují. Nevidíme je však na pozemkářském hřišti. Ty jsi jako malý však také nehrál pozemák od začátku, hrál jsi lední hokej, tancoval jsi. Jaké byly tedy Tvé sportovní začátky a jaké a proč jsou Tvých dětí? Pomohly Ti Tvé sportovní začátky v pozdější kariéře v pozemním hokeji a v čem?

Ano, mám tři děti a dokonce všechny s jednou manželkou! Což je v dnešní době dohromady téměř „hrdinský čin“. A hned také musím své ženě poděkovat za to, že mi tak skvěle vychovává potomky. Obzvláště v minulých letech, kdy jsem hrál za „A“, chodil 2-3x týdně trénovat a o víkendech byl pravidelně na zápasech. To, že ani jedno z mých dětí nehraje PH, mně sice rve srdce, ale nechci nic „lámat přes koleno“. Dominik (13)hraje florbal, je tam moc spokojený, baví ho to a vypadá to, že má i hokejové myšlení. A po mamce to nebude, protože ta se tuhle divila, proč gól do šatny neplatí. Daniela (11) zatím neví čemu se věnovat. Zkoušela toho hodně, ale jistě vím, že míčové sporty nebudou pro ni. Balonu se bojí, a když na ní letí, tak si dává ruce před obličej. To by asi měla v pozemáku každou chvíli zlomený nos. No a Deniska (3) – teprve uvidíme, jestli se potatí.

Já se sportem začínal v ledním hokeji jako brankář plzeňské škodovky ve 3. a 4.třídě. Myslím, že jsem měl talent a chtěl jsem to dotáhnout daleko, ale ve čtvrté třídě jsem se dopustil smrtelného hříchu proti tehdejší straně a vládě a to tím, že mi emigroval bratr do Kanady. Do páté třídy hokejové školy jsem už nepostoupil a byl přeřazen do „obyčejné“ třídy. Pak mě kamarád jednou přivedl na trénink PH v Bolevci. Vlastně jen na malý zarostlý plácek proti Geře – teď tam stojí Penny. Tady jsem poprvé, pod vedením p.Hory, vzal hokejku na PH do ruky. A protože jsem měl branky plné zuby, tak jsem chtěl hrát v útoku. Do dnes si pamatuji, že hned na prvním tréninku jsem dal jeden gól. A dokonce si i přesně pamatuju jak. Současně s PH jsem provozoval spoustu dalších sportů – stolní tenis, volejbal, standardní tanec. Zkoušel jsem i házenou, fotbal, judo a další, ale jediné PH mi zůstal až do dneška. A na to jsem pyšný!!!

Celý život hraješ v útoku, případně v útočnější záloze, jsi nejlepším litickým ligovým střelcem ve statistikách, v historii české soutěže figuruješ na šestém místě. Co pro Tebe znamená toto místo na hřišti, ta důvěra ostatních v Tvé góly? Co Tě v útoku baví a co méně ? Co musí rozený střelec dělat proto, aby dával jednoduše góly ?

Spousta zapeklitých otázek – vezmu to od zadu : proto, aby rozený střelec dával jednoduše góly, nemusí dělat vlastně nic. Buď to máš, nebo nemáš. A já to asi měl. Spoustu gólů jsem dal tak, že jsem jen správně vytušil, kam se postavit. Jediný rozdíl je v tom, že nejen jednoduché góly střelec musí dávat. A zde se právě projeví píle, hokejový chtíč, naběhané kilometry a vypocené litry při tvrdém tréninku. A zároveň to chce, aby to měl člověk srovnané v hlavě. Ale tu „nesrovnanost“ člověk většinou vidí až s odstupem času, když se ohlédne. Nikdy mi nebavila fyzická příprava – vytrvalostní běh, což je ale při pozemním hokeji dost zásadní. To bych raději posiloval, sprintoval nebo skákal přes švihadlo. Jen né vytrvalost. Ale pááč jsem stará poctivka, tak jsem nikdy nešvindloval a se zařatými zuby to překousl. Ale byly i úsměvné příhody, např. zimní výběh přes Tyršák do Českého údolí, pod viadukt a do prudkého a naprosto zledovatělého kopce. Kdo neměl cepín, měl smůlu. S prudkým rozběhem jsme se dostali tak do třetiny a hned sjeli dolů. Ti šikovnější po nohou. Nakonec jsme to museli oběhnout velkým obloukem po trávě. V útoku mě nejvíc bavilo samozřejmě dávat góly. Třeba se dostat do brejku, pěkně si „namotat“ brankáře tak jak chci a zasunout do prázdné brány. To je prostě paráda! Ale postupem času mě začalo daleko víc bavit na góly spoluhráčům nahrávat. Nevím proč, ale měl jsem z toho větší radost než ze vstřeleného gólu. Jasně, dát v zápase 4 branky a být za mediální hvězdou je pěkné, ale nahrát nesobecky na několik gólů spoluhráčům před prázdnou klec nebo na zadní tyč a slyšet od nich, že je paráda hrát společně v útoku, je nejvíc! Šesté místo v České historické tabulce střelců mi samozřejmě moc těší, ale byly větší pozemkářské zážitky a nejen co se hry týče!

Na jaře jsi se ve čtyřiceti letech rozloučil s působením v A týmu mužů . Srovnej jednotlivé týmy v kterých jsi za nějakých dvacet let hrál, jednotlivé generace, vzpomeň na úspěchy či neúspěchy, Evropské poháry...

Myslím, že jsem skončil s aktivní hrou ve správný čas. Nezvládal jsem už tréninky časově a ani zdravotně. Můj vleklý problém se zády se projevoval čím dál víc a značná fyzická zátěž tomu přispívala. Ale je pravda, že když se teď na Áčko při zápase dívám, tak mi tuze svrbí ruce. Pokud bych měl srovnávat týmy, tak to půjde jen velmi těžko. Vyrůstal jsem v Bolevci a kolem 18-tého roku jsem začal hrát v Liticích. Toť vše. Ani spoluhráči se moc neměnili, jen ti mladí naskočili (pravda, zažil jsem vlastně naskočení celého nového týmu) a někteří skončili dříve než já. A proto jsem teď velmi rád, že tyto bývalé spoluhráče můžu zase potkat v béčku. Je moc pěkné hrát s mladými, kteří to za vás dokáží odběhat a technicky vykouzlit různé parády, ale je skvělé hrát se „starými pardáli“, kteří toho sice tolik už nenaběhají, ale mladíky převyšují svojí zkušeností a uměním si nahrát. Další srovnání nemám ani proto, že jsem nikdy nehrál v reprezentaci. Jen jednou mi volal trenér halové

repre, že by mně chtěl do širšího výběru na ME. V mých 36-ti letech jsem se ho s údivem zeptal, jestli se náhodou nespletl a jestli ví kolik mi je let. Pak jsem mu řekl, že mi nevýslovně těší jeho zájem, ale z časových důvodů to nezvládnou, což byla pravda. Stejně bych tam asi byl jen jako maskot. Neúspěchy se snadno zapomínají, proto si je snad ani nepamatuji. Ale úspěchů bylo hodně. Nejvíc je samozřejmě titul mistra ČR. A následují evropské poháry – absolvoval jsem celkem čtyři: Milán, Vídeň, Řím a Praha. To jsou zážitky na celý život!

Nyní se plně soustředíš na náš B tým, který je složen z podobných „mladíků“ jako jsi ty. Může Tě ještě hokej v tomto podání uspokojovat? Soupeřů málo, občas nedorazí, sestava se lepí před utkáním, co je pro Tebe nyní na hřišti a okolo něj důležité ?

Béčko – to je další kapitola, kterou teď zažívám. Už jsem to zmínil výše – je to prostě krása. A protože si moc dobře uvědomuji, že áčko je už za mnou, soustředím se na aktivity béčka. Spousta kamarádů věkově ke mně blíže a spousta zážitků s tím spojených. Ale zároveň se snažíme zapojit do zápasů béčka i několik dorostenců, takže předávání zkušeností. A že je soupeřů málo mi vůbec nevadí, klidně budu hrát 3-4 za pololetí s jedním soupeřem, hlavně že se hraje!

Jaká je vůbec Tvoje sportovní filozofie? Co máš rád na hřišti, tréninku, v přípravě ? Čemu věříš, co uznáváš ?

Na hřišti mám rád spoluhráče, se kterými hraju delší dobu, hokejově si s nimi rozumím a vím, co od nich mám čekat. Moc rád jsem dříve hrál v útoku s Michalem Hofrichterem, Liborem Strejcem nebo Davidem Vychronem. Teď hraju většinou v záloze a baví mě spolupráce s Tomášem Levým. Všechny kluky mám dokonale přečtené a vím, co na hřišti udělají. A proto je teď opravdu skvělé, že zase hrajeme spolu. Už to sice není tak běhavé, ale souhra a vnímání se je nádherné. V přípravě na sezonu s áčkem jsem neměl rád „suchý“ trénink. Ale moc dobře jsem věděl, že bez toho se prostě neobejdeme. Jednou na týdenním soustředění v Boči, jsme dostali strašně zabrat, už jsme nemohli ani chodit. Do postele jsme ležli po čtyřech a ani na večerní pivo nebyla chuť. Na konci soustředění jsme hráli přípravný zápas s Kadaní a strašně jsme prohráli. Ale pak to přišlo: po zregenerování jsem se cítil opravdu skvěle a připadalo mi, že běžím tak rychle, až trhám kopačkami trávník. Všude jsem byl dříve, každého jsem předběhl. Myslím, že ten rok jsem se stal nejlepším střelcem extraligy. Takže mladíci: pokud byste chtěli někdy švindlovat, zažívat se při běhání nebo nejít na trénink, protože se vám nechce, koukejte zatnout zuby a makat!!! Stojí to za to!!!

Všichni víme, že jsi veselá kopa. Hodně z nás se těší na Tvé vánoční vystoupení v roli Ježíška, vypravěče vánočního příběhu, který si vždy sám vymýšlíš. Hraješ léta roli Japonce na Vinobraní, na kolech Tvé historky, repliky Buriana trhají bránice všem zúčastněným. Žádnou srandu nezkazíš. Jak jsi k tomu přišel, kde jsi v sobě objevil komediální talent, znamená to pro Tebe něco více?

Legraci mám tuze rád a nemohl bych bez ní být. Dárky jako Ježíšek jsem rozdával už před mnoha lety ještě v baru Pionýr, kde se besídky pořádali, než jsme měli vlastní klubovnu. Poté mi bylo vždycky líto, že taková legrace je tak krátká (záleželo na počtu dáreků) a tak jsem chtěl něco víc. Jednou mi napadlo, ukázat ostatním to, co se děje v kabině Áčka a co je většině lidí zapovězeno. Myslím, že se parodie povedla a tím to všechno začalo. Jen se bojím, že nebudu mít dost invence a nápadů na to, abych dokázal vždy pobavit. Ale ještě víc mi baví vymýšlet komentované dárky pro kamarády na tuto besídku. Když k nim sepisuji texty, tak smíchy často i brečím. A když k pláči „donutím“ i zúčastněné při samotné besídce, tak je to dvojí radost. Lituju všechny, kteří se nezúčastňují každoroční Vánoční besídky. To, že je Vlasta Burian náš nejlepší komediální herec, je jasná věc. Takové perly jako „Ducháček to zařídí“, „Přednosta stanice“ nebo „U pokladny stál“, by měl vidět povinně každý. A ne jen jednou. Spoustu hlášek z jeho filmů u nás v oddíle zdomácněli a jsem rád, že jsem byl jeden z těch, kteří k tomu přispěli.

Jak může táta rodiny s třemi dětmi, se zaměstnáním do pěti hodin zvládat ještě sám sportovat? Co to vše obnáší pro Tebe, Tvoji rodinu ?

Skloubit sport, práci a rodinný život je a hlavně bylo velice časově náročné. A hlavně moje manželka to se mnou asi neměla lehké. Proto jsem se snažil každou volnou chvíli trávit s rodinou a věnovat se dětem. Teď je to o něco lepší, trénink jen jednou týdně a zápasy max. 1x za týden. Ale znáte to – malé děti=malé starosti, velké děti = velké starosti.

Není tajemstvím, že současný výbor oddílu se snaží zmodernizovat areál našeho hřiště, žádá MŠMT, město o peníze na rekonstrukci hřiště a okolí, nástavbu šaten. Jsi součástí výboru. Když se celá akce povede, co to znamená pro celý oddíl? Jaké výzvy s tím spojené bychom měli přijmout? Po sportovní, organizační, společenské stránce ?

Na naše hřiště jsem byl od samého začátku moc pyšný a zároveň hrdý. A pokud se zdaří plánovaná rekonstrukce, tak to bude stejná radost, jako když jsme ho před lety vybudovali. Těším se hlavně na novou umělou travu a pevně věřím, že přispěje k získání dalších mistrovských titulů!

Co bys popřál oddílu, který za léta Tvého působení v něm vyrostl z popelky v jeden z největších klubů v ČR? Jak se koukáš na jeho budoucnost ?

Nepochybují o tom, že náš výbor dělá všechno proto, aby oddíl byl tím nejlepším a největším pozemkářským oddílem v ČR. Nebude to dlouho trvat a skutečně jím také bude. A z této výborné a srdcové záležitosti se mohou ke svým herním a lidským výkonům odrazet všichni naši hráči ve všech kategoriích. Hoši a dívky – AŤ SE VÁM DAŘÍ A DĚLÁTE ČEST NAŠEMU ODDÍLU!!!

Naši nejmenší...

Minibenjamínci

Jsme parta 13 kluků, kteří hrozně rádi běhají, skáčou, házejí míčem o zem nebo o zeď, přeskakují lano, hrají halový nebo pozemní hokej, vybíjenou, fotbal... prostě chceme se hýbat a zkoušet nové a nové cviky a hry. Paní trenérka má z nás velkou radost a hodně nás chválí, někdy si myslí, že nás musí něčím pokárat, a tak na nás vytáhne karty pro rozhodčího a to nás hodně baví. Prostě jsme parádní mini tým. Doufáme, že nás ta chuť sportovat nepřejde a budeme si to užívat i v dalších kategoriích. Mějte se a někdy na hřišti ahoj.

Honzík, Honzík, Jáchym, Ondrášek, Kubík, Maxík, Davídek, Martínek, Denis, Ondrášek, Jiřík, Kristiánek, Mírek

Benjamínci

Na 11. ZŠ, 2.ZŠ a v na ZŠ v Liticích v letošním roce opět pokračoval kroužek pro naše nejmenší. Jeho dlouhodobým cílem je dávat dětem na prvním stupni základní školy možnost pravidelného sportování, tím rozvíjet jejich fyzické předpoklady, a přitom jim ukazovat a vysvětlovat základy pozemního hokeje. Týmy mají na starost kvalitní trenéři, kteří dětem představí hru i její pravidla a naučí je základním návykům. Během školního roku probíhají 2x týdně tréninky a děti, které postupně během prvních tréninků pochytí základy hry, se poté účastní turnajů. Ty probíhají několikrát do roka, konají se většinou v Plzni a v našem mateřském areálu v Liticích.

Přípravka

Zlomový rok ve struktuře přípravek v oddíle, kdy došlo k posunu dětí z kroužků do klubu. V tomto věku někteří kluci stále kombinují dva sporty, což se samozřejmě muselo projevit v jejich docházce, na druhou stranu jim to určitě pomůže i v budoucnu v hokeji. Do mladších žáků odešlo 15 hráčů, ale stejný počet i přišel. Odešel trenér Michal Homolka do mladších žáků, přišel Jakub Kordík. Velký počet turnajů, kterých jsme se zúčastnili velmi často rozměnil sestavy, nicméně to nemělo vliv na výsledky, který byl očekávaný. Hodně kluků tak dostalo více prostoru, což se v budoucnu jistě projeví. Celou sezónu jsme měli dva vyrovnané týmy, což se ukázalo jako správný krok. Je třeba více zapracovat na poctivému přístupu k tréninkům, kroužkový vztah ke sportu v tomto věku není dobrý a vlastně ani sportováním není.

Ml.žáci

Kádr mladších žáků silných ročníků už je bohužel za námi. Dokázal maximum: pětkrát po sobě vybojovat titul Mistru ČR a ti starší se již dvakrát stali Mistry ČR ve starších žácích. Od ročníku 2015/2016 pracujeme s 19 chlapci, jejichž výkonnost nedosahuje úrovně těch předchozích, ale pozemní hokej je baví, jejich tréninková morálka je výborná. I když jich skoro polovina je ještě v přípravářském věku, bojují o finálovou účast v mistrovství ČR jak v hale, tak i venku.

Mladší žákyně

Po celou sezónu podávala děvčata velmi dobré herní výkony. I přes zranění Lucky Duchkové, která je velkou oporou týmu, děvčata celé jaro tabulku vedla. Odehrála ve stejném složení hodně turnajů, což se pozitivně podepsalo na jejich hře. Ke „slovu“ se dostaly i méně zkušené hráčky, které ztratily zábrany a při hře byly „vidět“. Velkým bonusem je i to, že holky mají bezvadnou partu. Nakonec ml. žákyně získaly stříbrnou medaili, zlato jim uteklo o pouhý jeden gól.

Starší žáci

Hala: Loni jsem končil zprávu v ročence tím, že po nepovedené hale si v následujícím ročníku haly věříme. Postavili jsme dva týmy „A“ -starší žáci, „B“ -mladší a pár starších žáků. Výsledky předčily očekávání. Tým „A“ skončil na třetím místě a tým „B“ na čtvrtém z deseti týmů!! Největší překvapení byl výkon běčka, jež si bravurně vedl proti o 2-3 roky starším soupeřům.

Venek: Po výborném podzimu, kdy jsme 5x vyhráli jednu remizovali s Mnichovicemi nás čekalo jaro snů. Začátek jarní části byl parádní a tři kola před koncem nás čekal zápas pravdy v Mnichovicích. My byly první jen o skóre. Zápas začal naší převahou ale po chybách jsme poločas prohráli 2:0. Ve druhém poločase se projevila bojovnost a sehranost týmu a konečný výsledek 4:7 nás upevnil na prvním místě tabulky. Ligu jsme dohráli s bravurou a s 12 výhrami a 1 remízou obhájili titul s rekordním skóre 166:23!!! Podzim jsme odehráli výborně a po 6 výhrách jsme první o 3 body před pronásledovateli. Chtěl bych poděkovat všem hráčům za perfektní přístup k tréninkům i zápasům.

Společné akce: Na jaře jsme byli vyhlášeni a oceněni na plzeňské radnici jako nejlepší kolektiv starších žáků města Plzně. Před prázdninami jsme vyrazili na tradiční vandr s přespaním na hradě Gutštejn. O prázdninách jsme se sešli na soustředění v Melchiorově huti, kde jsme se jako parta vyřádili po všech stránkách. Tradiční bylo i zimní soustředko na Lipce, kde jsme si užívali bílou stopu na běžkách.

Starší žákyně

Celá sezóna se pro nás nevyvíjela dobře. Na podzim se nám podařilo uhrát jediný bod, což bylo málo. Je potřeba zmínit, že starší žacky byly na podzim v našem oddílu pouze 4, z toho přes halovou sezónu skončily dvě. Takže jsme jaro začínali s mladšími žákyněmi, defakto s přípravkou. Na jaře k nám přišly dvě nové, věkově starší žacky, které se za jaro poměrně hezky zapracovaly. Doufám, že nadcházející sezóna bude o něco lepší. Starší žákyně přibýly, mladší povyroستly, tak snad budeme bojovat o vyšší příčky!

Ženy

Pokud bych měl hodnotit uplynulou sezónu jen podle výsledků a umístění v tabulce, nebyla by to žádná sláva. Ale pokud budu hodnotit očima toho, kdo byl u většiny zápasů a tréninků venku i v hale, musím konstatovat, že naše ženy a dívky udělaly opravdu veliký skok k hokeji, na který se dá s radostí dívat. Není to ovšem jenom tím, že děvčata mají skvělou partu a že tréninková morálka se mírně zlepšila, ale nejzásadnějším faktorem posunu je kouč Tomáš Levý a jeho praktický přístup k tréninkům, taktice a hernímu systému.

Příští sezóna je pro nás velkou výzvou, v novém formátu ligové soutěže budeme mít možnost alespoň v prvním kole poměřit síly s extraligovými týmy Hostivaře a Rakovníka, nově také s repre výběrem Slovenska a nám dobře známou Slavií B. Zároveň je to závazek, abychom na sobě všichni dál pracovali a epodcenili důležitost letní přípravy, čekají nás opravdu silné soupeřky.

Muži A

Doplatili jsme na horší rozjezd soutěže, kdy jsme v domácích utkáních ztratili zbytečně body. Tým se každým utkáním zlepšoval a mladší hráči získali zkušenosti. Začali jsme proměňovat vytvořené šance a výsledky se zlepšily. Jarní část soutěže jsme hráli lépe a porazili oba finalisty. Bohužel jsme nezvládli dvě klíčová utkání v Hradci Králové a proti Prezidentům, která jsme prohráli o branku. K postupu do play-of nám chyběla větší zkušenosti s těmito zápasy. Lepší proměňování šancí a trestných rohů, kterých jsme si vytvořili poměrně dost. Tým je mladý a hned v příští sezóně může útočit na vyšší příčky.

Muži B

Celá sezóna se nesla v přátelském duchu a s vědomím toho, že není co ztratit a vlastně ani získat. Do letošní sezóny se nejdříve přihlásilo pět družstev, ale během podzimní části se Kbely odhlásily a tak jsme zbyli jen čtyři. My, Bolevec, Slavia B a Kadaň. My jsme hráli vlastně jen pro zábavu a maximálně pro prestiž. Ale to vůbec neubíralo na maximálním nasazení v každém zápase a vypocené litry jsme vždy museli rychle doplnit v klubovně, a to nejen po domácích zápasech. Snaha zapojit více mládí se příliš neosvědčila, protože až na Pavla Matouška neměli další mladí chuť se více zapojit. V samém závěru soutěže jsem se bodově srovnali s Bolevcem, který nakonec „o prsa“ ,tedy na skóre 1.ligu vyhrál a postoupil tak do nejvyšší soutěže. Nechť se jim tedy v extralize daří.

OSOBNOST ODDÍLU - Jaroslav VRKOČ, *nar.5.6.1968*

Do našeho oddílu přišel před patnácti lety. V té době za nás hráli pozemní hokej oba jeho synové Tom a Míky. Jarda předtím hrál hokejbal na postu brankáře. Pozemní hokej se mu zalíbil natolik, že jej nejen začal také hrát, ale záhy se zapojil nejen jako hráč, ale také se stal členem výboru oddílu.

Protože cítil potřebu pomoci i jako trenér, absolvoval trenérské školení a stal se nejúspěšnějším trenérem mládežnických družstev našeho oddílu. Přes 10 let spolupracoval se Stanislavem Bendou u družstev mladších žáků, jejichž bilance je úžasná: 6 titulů Mistrů ČR v této kategorii, z toho 5 posledních v řadě za sebou.

Když bylo třeba obsadit trenéra starších žáků, přešel v zájmu oddílu k tomuto týmu. A výsledek? Dva tituly Mistrů ČR v této kategorii.

V prosinci jsme řešili obsazení trenéra u dorostu, jehož potenciál byl rozhodně vyšší, než stávající čtvrté místo v hale. Vrky, jak mu všichni říkáme, slíbil, že do konce haly vypomůže. Výsledkem je dorostenecký halový titul.

Každý oddíl má za povinnost mít ke každému týmu svého rozhodčího. Pan Vrkoč absolvoval patřičné školení a zastupuje náš oddíl i v této náročné činnosti.

A to ještě není všechno. Při výstavbě našeho pozemkářského areálu, jakož i při jeho průběžné údržbě patřil vždy a patří k těm nejaktivnějším.

Není proto divu, že jsme jej jednoznačně navrhli na titul Osobnost oddílu. Jeho obětavost, absolutní spolehlivost, oddanost pozemnímu hokeji, jeho charisma ve vztahu k mladým hráčům a ochota pomoci vždy ve vhodný okamžik tam, kde je třeba, jsou vzácné.

Díky, VRKY!

Pětigólový Kordas

Sobota - 16.10. l.p. 2015, 16.00 hod. středoevropského času, extraliga pozemního hokeje, píská se začátek utkání Litice vs President. Vypadá to, že proběhne nadprůměrný zápas, uvidíme. Naši kluci s Presidentem loňský rok získali jen jeden bod, proto se očekává tuhý boj.

Dvacátá minuta zápasu, Jakub Kordík se dostává k míčku na kruhu, chce přihrát na zadní tyč, míček mu sklouzne, vedeme 1:0! Jakubovi se do té doby střelecky v soutěži nedařilo, proto příjemné překvapení, i když do jisté míry kuriózní. Zvláště, když Jakub do poločasu přidává druhý gól, gólmanovi již cíleně do protipohybu. Vypadá to slibně, snad už to kluci dotáhnou do konce!

Začíná druhý poločas, někdo z diváků si lehce dobírá Jakuba, ať jim to (soupeřům) ukáže a přidá ještě třetí. Světe div se, netrvá to ani pět minut, naše áčko vede 3:0 a všechny góly mají jediného autora – Jakuba Kordíka. Tentokrát do prázdné branky. To už to v hledišti a především v prostoru u studny začíná vřít. Množí se pokřiky, povzbuzení, které hledají jediného hráče. Z nejmenšího útoku ...

Nejmenší útok ve střední Evropě, tak byli titulováni naši tři útočníci – Jakub Kordík, Václav Čvančara, Patrik Heger. Táhl se to s nimi několik let – v mladších žácích, starších žácích, částečně i v dorostu. Všichni menšího vzrůstu, ale energičtí, střelecky disponovaní. Jako pohádkoví čertíci z Princezny ze mlejna – malý, ale šikovný! Patrik se nám někdy před dvěma roky ztratil, Vašek hraje již stabilně v mužích a ...

„Kubo, paráda!“, křičí pan Benda a s ním vícero diváků. Píše se 40.minuta utkání a Jakub střelou z kruhu přidává svůj čtvrtý gól v utkání. Pátý gól ... nedává on, ale slovo si bere Reinhard Nicklas a deklaruje soupeře střelou z trestného rohu. Blíží se konec, hlediště je natěšené a přálo by si více! Chtějí další gól, ale hlavně další gól od malého muže s velkým výkonem! I kluci na hřišti to ví. I je to určitě baví. A Jakub jim není lhostejný. X-tá naše akce po zadní čáře, několik hráčů se mihne, někdo z našich netrefí míček. Ten jede dál kolem branky, když ... byl tam, kdo jiný. V tomto utkání to není náhoda. „Kuba“ Kordas dává svůj pátý gól v utkání a všichni se královsky baví!!!

Klan Hofmanů...

Pár otázek pro Jakuba:

Za chvíli začne jarní část soutěže, byl jsi se během halové sezóny podívat v Liticích, jak vypadá Hliniště, jestli tam nejsou krtince?

Chodím okolo hřiště celou zimu a zdálo se mi naprosto v pořádku.

Těšíš se na jaro, nebo hraješ raději v hale?

Jara už se nemůžu dočkat, občas jdu s klukama na hřiště, než začne sezóna. Raději hraju venku, protože si myslím, že mi to tam jde lépe a hlavně tam mohu využít více věcí než v halovém hokeji.

Jak se dopravuješ na tréninky? Máš to daleko(Litice, Hala)?

Do Litic na hřiště jezdím na kole, protože to mám kousek, ale do haly musím jezdit autobusem MHD.

Před tréninkem si radši povídáš se spoluhráči v šatně, nebo něco raději hrajete?

Jelikož už jednu oblečený z domova, tak si před tréninkem hraju s klukama na hřišti. Nejraději hrajeme „zlatky“

Jaké je tvé oblíbené cvičení během tréninku? Ale neříkej střelba z místa!

(smích) střelba v pohybu. Né, baví mě i jiná cvičení jako nahrávka puší, překážkové dráhy s hokejkou a různá dovedností cvičení.

Jak přežiješ trénink, když se ti nedaří? Když jsi třeba unavený, nebo po náročném dni ve škole.

Nenápadně dělám, že mi něco bolí... ale to je jen zřídkka kdy. Když se mi nedaří ve škole, bohužel mi nebaví ani trénink, nemůžu se soustředit, ale snažím se do toho dát vše.

V čem máš slabinu, co budeš muset více trénovat? (fyzická, bekhend, hlava nahoře, bránění)

Trenér říká ... (smích), že musím více snižovat těžiště jako kdyby on to dělal ... (smích). A o zrychlení, které mi občas vyčte, to už ani nemluvim ...

Podarilo se ti již jedním libovolným úderem poslat míček přes celé hřiště tak, že skončí za zadní lajnou? (u starších smýkaným úderem,...)

Ano, to už pro mě není problém.

Vnímáš výkonnostní rozdíly mezi soupeři? Máš například trochu trému, pokud nastupuješ proti nějaké-

mu silnému soupeři? Pokud ano, jak se na něj připravuješ?

Ano určitě. Bojím se, že to klukům pokazím, ale nakonec hned při prvním písknutí, to ze mě spadne a hraju, jako kdyby tam byl jakýkoliv soupeř. Příprava je vždycky stejná, rozpínkávám se s klukama a občas se proběhnem.

Hraje se ti lépe, když se na Váš zápas přijdou podívat rodiče? Chodí Vám fandit?

To je trochu těžký posoudit, tatího jako trenéra jsem měl donedávna pořád v zádech, ale je to určitě jiný pocit, když hrajeme doma a rodiče (spíš mamí) se dívají, než když hrajeme venku. Jsem rád, že se na mě přijdou podívat a fandí.

Máš v týmu nějakého oblíbeného spoluhráče? Něko-ho, s kým si můžeš dobře nahrát, nebo kdo ti naopak umí dobře nahrát do šance? Co umí?

Určitě si při hře dobře rozumím s Byzim a Adamem. Vždy si s nima dokážu narazit balónek a při hře nám to myslí podobně.

Pomáhal jsi doma při pečení koláčů? Prosim tě nevíš náhodou proč se při pečení zvětšují?

Koláče doma nepečeme, ale když se něco peče, rád přijdu ochutnat, hlavně těsto v syrovém stavu.

Proč se zvětšují? to fakt nevím, asi je jim vedro?

Pár otázek pro Lukáše:

Na jakém postu se ti hraje nejlépe? A proč?

Nejlépe se mi hraje na postu útočníka, cítím se tam nejjistěji a mám více šancí zakončit akci a dát gól, nebo ho připravit kamarádovi.

Baví tě hrát více v hale, nebo venku? A proč?

Baví mne hrát, jak venku, tak v hale, ale když si mám vybrat, tak radši venku. Venku je větší hřiště a mnohem víc možností jakým úderem můžu hrát a střílet. Tam mi to fakt baví.

Jak se připravuješ na tréninky a zápasy? Sám, nebo to je s rodičovskou asistencí, jestli jsi náhodou nezapomněl na chrániče?

Teď už si většinou všechno připravím sám, ale jsem radši, když mi to mamí zkontroluje, protože občas na něco zapomenu.

Máš v týmu nějakého oblíbeného spoluhráče, se kterým se ti na hřišti hraje dobře?

Mám rád ty hráče, kteří hrajou týmově a mohu si s nima

nahrávat. Asi nejlíp si na hřišti rozumím s Homolísem.

A kde se ti mimo domácí hřiště hraje dobře? A proč?

Hraje se mi všude celkem dobře, ale nejvíce se mi líbí v Rakovníku, hřiště je ve velkém sportovním areálu. Možná jsem si oblíbil tohle hřiště na letním kempu v Rakovníku, kde jsem na něm hrál celý týden.

A jak zvládáš trému, pokud víš, že přijede silný soupeř?

Doufám, že budeme hrát všichni dobře a nenecháme si nasázet moc gólů. A když by se nám povedlo v takovém zápase zvítězit, budu se radovat, smát a doufat, že to bude takhle pokračovat stejně i v dalších zápasech.

V čem máš slabinu, Co budeš muset víc trénovat?

(fyzická, bekhend, hlava nahoře, bránění)

Asi největší slabinu mám ve fyzice a bránění. A chci se v tom zlepšit.

Podarilo se ti již jediným libovolným úderem poslat míček přes celé hřiště tak, že skončí za zadní lajnou?

Myslím, že jsem to dal zatím na dva údery, ale letos se to budu snažit už na jeden pokus dát.

Co ti naopak v pozemáku chybí?

Nevím asi nic.

Jaký sport máš mimo pozemák ještě rád?

Rád hraju fotbal jezdím na kole, plavu a lyžuju.

Když si chceš od sportu odpočinout, co děláš? Máš nějakou oblíbenou činnost, nebo jen místo kde jsi rád?

Nejradši koukám na TV, kde dávají můj oblíbený seriál Simpsonovi, nebo něco čtu a taky hraju hry.

Tučňáci v Benátkách

Vypadá to bláznivě, alespoň dle názvu tohoto článku. Litická ročenka a do toho propagace klubu NHL se znakem tučňáka ve znaku? Snad nový film po vzoru kreslených Tučňáků z Madagaskaru? Nebo dozvuky globálního oteplování v benátské laguně? Pravda hladina moře se zde zvedá ... náš příběh je odlišný, ale originalitu nepostrádá. Jak to tak bývá, za vším hledej ženy a my je v oddíle máme. A dobře nám tak! Ale začněme pomalu ...

Již dlouhou dobu domlouvaná spolupráce čtyř států, čtyř měst v každoročním, pravidelném měření sil, dostala reálnou podobu. Italská Padova si jako první vzala toto setkání na starost a tak poslední srpnový víkend změřily síly na zdejším hřišti pozemního hokeje v areálu místní univerzity týmy domácí Padovy, rakouského Welsu, chorvatského Záhřebu a my, reprezentanti české kotliny a zástupci naší milované vesničky hokejově střediskové. Vždy se přidal jeden domácí tým navíc, u žen bohužel nedorazil rakouský celek.

Volné sobotní dopoledne, Benátky jsou vzdáleny zhruba necelých čtyřicet kilometrů, jedeme? Jedeme! Co na to řidič? Pane řidič, nevadilo by Vám, kdybychom jeli do Benátek? Nevadilo, uť, tak to vyjde. Parkování? Vyhodíte nás, odjedete z laguny, počkáte u obchoďáku a my přijdeme. Jste pro? Výborně! Spolehnutí? Na nás? To si pište! Nebojte! Budeme tu na minutu přesně! A tak vzhůru do Benátek. Chvilku v hlavním proudu turistů, to je lidí a ... už jdeme vlastní cestou. Víte kudy? Jasanka, vždyť je to jednoduchý. Kolik, že stojí ta mapa? Tak mi ji prosím prodejte. Já koukejte na toho gondoliéra, on se odráží od zdi domu a opětovně skáče do lodi! Já holky, on na nás volá! Cítíte jste ty pizzzy? Ta vůně ... Holky, máme necelou hodku na návrat, nedáme si něco k pití? Mladoši jdou dál? Až na náměstí Svatého Marka? Trefíte? Nezapomeňte, že jsme slíbili ... jo, vy to víte. Tak sraz na zastávce. Skupina žen s trenérem to láme na Ponte di Rialto, hup do restaurace, prohlídnout rybí trh. Holky musíme vyrazit, už je to jen 30 minut! Kde je Anet?

Pohledy? Na koho? Jo, ty z papíru, no jo ... Kde jsou holky? Toalety? A do háje, dvacet pět minut, musíme letět!

Tučňáci ... nejprve to na ně nevypadalo, jen tak jsme se rozešli svižně směrem k našemu cíli – zastávce autobusu. Za chvilku jsme trochu přidali a s tušícím časovým presem opět malinko protáhli krok. Ale je nás deset, uličky jsou úzké, lidí hodně. Ono to najednou přišlo samo! Tom vpředu nejprve nic netuší. Žene, mapu v ruce, zkratky, jeho známá, silná stránka, které se všichni nepochopitelně bojí. A holky za ním. Terka, Anet, Iveta,

Zuzka, Zůza, Magda, Verča, Petra, naše argentinská spoluhráčka Guanda. Nejprve dvě tři skupiny, za chvíli praktický zástup tučňáků. Najednou volá Petra alias Wittí : “dřepkins“! a všechny holky jdou do dřepu. Chvilku klid a najednou je z nás zástup originálních tučňáků s malými křídélky, pohybující se malými krůčky a vrchní průvodce už se taky chytil, už je taky tučňák! A už jedeme různé variace pohybu v zástupu: tu vyvýšený obrubník, všichni na něj skáče a jdeme po něm, tu výskoky do vzduchu, najednou roztažené ruce a letíme, náklony křídel se mění dle prostoru okolo nás, kroužíme dokola kolem zamilované dvojice a zase přichází dřepkins, jiná improvizace doslova za pochodu a naše chechtání, k tomu údivy, úsměvy turistů a přitom tempo, o kterém by se tučňákům ze všech osmnácti světových druhů mohlo jen zdát! Cesta uběhla jako nic, bránice jsou správně natřesené, trička lehce navlhla, lícní svalíky namasírované – to byla parádní cesta! PS: Co si myslíte? Která parta stihla autobus včas

? Samozřejmě, ta naše s malými krůčky a malými křídélky, ale s velkým zápalem!

Dovětek k turnaji. Především italské celky byly poměrně silné, hrály jiný hokej, než na který jsme zvyklí. K vidění bylo vícero technicky velmi dobře vybavených hráčů. Celý turnaj se odehrál v úmorném vedru, přesto klobouk dolů před všemi účastníky. Zápas byly totiž odehrány ve výborném tempu, většinou byly zajímavé a sport zde slavil svátek. Každé město má dle předběžné domluvy pořádat jeden ročník. Vzhledem k zázemí v Padově a našemu zázemí bude velmi těžké na takto velkoryse organizovaný turnaj navázat. Důležitá je rekonstrukce našeho areálu, domluva s biatlonisty o užívání zadní části Hlinišť, velké zapojení samotných hráčů a hráček do přípravy a realizace turnaje. Ale setkání s jinými týmy, styly, sportovní úroveň za to určitě stojí.

Výsledky :

Pořadí muži: 1.Litice 2.Padova 3.Wels 4.Záhřeb 5.Grantorto

Pořadí ženy: 1.Padova 2.Moncalvese 3.Litice 4.Záhřeb

Jedna malá úsměvná perlička na konec ... současný hrající trenér mužů Michal Soukup je velmi populární osobností našeho klubu. Tím, že za naše muže hraje od útlého mládí ... myšlena útlost jeho pasu, zúčastnil se různých soustředění, turnajů a akcí spojených s naším klubem, je jasné, že v průběhu hokejového života mu bylo uděleno i několik přezdívek. Jedny z těch, které se ujaly a které přetrvaly léta ba desetiletí, jsou Kvrda a Kocour. Jen zasvěcení, kteří byli u zrodu těchto „nicků“ tuší, jak a proč vznikly. Michal ve vztahu ke svým druhým jménům srandu nezkaží a s tím souvisí i malá příhoda právě z Padovy. Zde necháme popisovat příhodu jednou z přímých účastnic:

„Po celkem úmorné cestě do nákupního centra za nákupy a po odložení našich věcí do šaten, jsme posedávaly u místní restaurace a odpočívaly. Postupně ženy začaly odcházet neznámo kam, nakonec jsme se převážná většina našla v krásném, nedalekém chládečku pod stromy. Všechny jsme přišly buď s karimatkou

nebo dekou, uložily jsme se a povídaly si. Najednou se přišel na nás „podívat“ i Kocour, rozložil si karimatku a velkou svačinu, lehl si k nám (12 žen) svačil a klábosil. Chlubil se, jak už stihl rozložit stan, jak mu to šlo, najednou koukáme ... leze mu dostanu kočka. Následovala naše rychlá reakce - hele Kocoure – Michale, máš tam kočku a Michal - Kocour pohotově křikl na kočku – Neblbni, teď ne, říkal jsem Ti, abys přišla až večer! Všechny jsme se začaly neskutečně smát a smát... Nakonec jsme všechny včetně Michala – Kocoura nádherně usnuly v pravé poledne na dekách pod stromy...”

Nymphenburg open - Mnichov 11.-12.4. – ženy

V první polovině dubna jsme si zajeli na přípravný turnaj do centra Bavorska. Jiné prostředí, neznámé soupeřky a nepřítomnost český mluvících rozptylovačů – ideální podmínky pro ladění taktiky a testování různých herních variant.

Již sama cesta naznačovala, že víkend bude opravdu vydařený. Počasí nám přálo a mezi auty především na dálnici panovala čilá esemesko-papírová komunikace. Typicky český (Litický) příjezd na hřiště – rychlá stavba pivamidy a hrrr na ně. Nad HLC Rot-Weiss München výhra 1:0, následovala prohlídka Mnichovského olympijského stadionu a rychle zpět na hřiště. Navigátor Liška nám poradil zkratku, vedoucí řidič kolony (pozn. redaktora - autor článku) to ale z nepochopitelných důvodů ignoroval... Taktak jsme stihly druhý zápas s rakouským HG Mödling, opět výhra a opět stejné skóre 1:0. Ubytování v jedné z tělocvičen a římské lukulské hody na dučnách - aneb jaké nám to ty maminky nabalily dobroty (byly dokonce i olivy v nálevu). Sobotu završila hlučná noční párty na hřišti s vloženou česko-rakouskou diskuzí - Krteček a jeho vliv na sbližování středoevropských národů. Nedělní ráno bylo v duchu překvapení, chtěli nás probudit a vystěhovat bavorské cvičenky – místní „sokolky“, neúspěšně, byli jsme v přesile. Následovalo ale ještě druhé ranní dějství. Na hřišti se z šatny několikrát ozvalo něco ve smyslu: Ty v...(vánočko), to si děláš p....(pampelišku), nemůžu najít štulpny. Nějaký kleptomán nám čtvery uzmul, kupodivu ale jen ty řádně použité - dvouzápasové. Inu jiný kraj, jiný mrav. Nedělní program pokračoval dalšími dvěma zápasy, bohužel už ne tak výsledkově úspěšně, s HC Wacker 0:4 a s domácími ESV München 0:5. Mezi zápasy ještě pozvání od organizátorů na jak jinak než bavorskou bílou klobásu. A po posledním zápase rychle balit a hurá do Plzně (a Rakovníka), tentokrát už esemeskovaná nebyla tak intenzivní. Těším se na příští podobnou společnou akci.

Tery, Magdi, Dvando, Zuzo, Witty, Anet, Háno, Míšo, Very, Adél, Niki, Deni, Ádo a Tome díky za nezapomenutelný víkend.

Zimní soustředění - ženy

Třináct žen vyrazilo v únoru na soustředění do Nepomuka. Od 22. do 24. února se stal naší základnou hotel U zeleného stromu. Program, který měli na svědomí naši trenéři, měl být volnější. Že tomu tak není, jsme zjistily velmi brzy. V pátek po příjezdu jsme po večeri vyrazily do místní Sokolovny, kde jsme si chtěly protáhnout těla fotbálkem a tyčkovanou. Po hodině urputného boje jsme se vrátily zpět na hotel, kde nás dle programu čekalo promítání filmu. Příjemně unavené, pohodlně usazené jsme začaly vybírat vhodný film na páteční večer. Pohádka Na vlásku byla jasnou volbou.

V neděli ráno jsme začaly pěkně zotrza. V programu stálo – výběh, minimálně 40 min. No, tak jsme vyběhly. A běhaly a běhaly.... za 40 min jsme byly zpět, v nohách okolo pěti kilometrů a dobrý pocit, že jsme i zvlněnou trasu „daly“. Po vydatné snídani nás čekala powerjóga, takže pohoda, relaxace, protažení – alespoň naše domněnky. Realita byla opět trochu jinde a my se pěkně zapotily. Na oběd se k nám připojila zahraniční spoluhráčka Dvanda, která poukázala na to, že v programu není dostatečně dlouhá siesta. To jsme pocítily i my – za chvíli už jsme se procházely kolem Nepomuku a poté se vydaly do Horažďovic, kde jsme v bazénu zanechaly poslední zbytky sil. Po večeri nás měla čekat místní zábava – sportovní ples. Natažené na postelích, programem pěkně utahané (protože nic neděláme na půl) jsme se hodně přemlouvaly, abychom vstaly a šly na zábavu alespoň na chvíli. Prudký nárůst naší energie se objevil v momentě, kdy jsme v místní tombole objevili cenu nejlepší – popelnice! Ta musela být naše... Nakoupily jsme lístky a posilněné (nejen) myšlenkou na možnou výhru se vydaly na taneční parket. A bylo to tu, vyhlášení cen. Moderátor hlásí,

my vyhráváme pali-vové dřevo (do klubovny taky dobrý), popelnice se ještě nelosovala. Losuje se vrtačka – hm tu nechceme, ale najednou jí vyhráváme! A je tady losování popelnice – všechny napnuté, kdo neměl plné ruce lístků, držel

povinně palce. Moderátor vyhlašuje číslo a my.... my ho nemáme... ale ani nikdo jiný si pro popelnici nejde, to je naše šance! Bohužel se nakonec „šťastný“ výherce přihlásil a naše nálada klesla na bod mrazu. Hm, co teď. A v tom vyrazila vpřed naše nejmenovaná gólmanka, v ruce vyhranou vrtačku, jde k slečně s popelnicí, mluví, mluví, mluví... my valíme oči, natahujeme uši, trochu nám svítá, držíme palce.... a je to tady!! Popelnice je naše! Výměnou za vrtačku získává náš oddíl krásnou, kvalitní popelnici. Vypukla oslava a popelnice se stala naší taneční partnerkou na zbytek večera.

A najednou je tu nedělní ráno – program opět hlásí výběh. Asi nikdo se na něj necítil, sejdeme se vůbec všechny? Na minutu přesně, všechny nastoupily, tak tedy běžíme. Stejná trasa, stejní běžci, ale úplně jiný výkon. Kdo by čekal bandu ploužících se bytostí, byl by velice zklamán. S velkým odhodláním, vzájemným hecováním a soustředěným pohledem vpřed jsme si předchozí čas značně zlepšily a v cíli si proto hrdě plácaly s každým dobíhajícím. Po snídani se vrátila předvýběhová krize, a proto jsme nebyly ušetřeny ani na další lekci powerjógy. Konec skvělého víkendu se blížil a my jej po obědě zakončily společnou konzumací rakviček, které měly zajistit konec špatným výsledkům.

Nakonec nezbylo než naložit věci do popelnice, popelnici do auta a na shledanou za rok!

Lyže

Žactvo – LIPKA

Za ideálního počasí, ale v menším množství sněhu jsme si řádně zaběžkovali. V pátek bylo „áčko“ až na Nových Hutích, „béčko“ se naproti Novým Hutím obrátilo přes Šindlov zpět. V sobotu jsme se nechali vyvézt pod Světlou horu, a pak si vychutnali jízdu v upravených tratích kolem Obrovce. Neděle znamená vždy závod a tradiční fotbálek na sněhu. Večery měly připravený program vědomostních, pohybových a dalších her, jakož i zpívání při kytarě rockera Michala. V sobotu odjeli vlakem mladší žáci do Plzně na finále MČR v halovém hokeji, zpět je přivezl pan Dušek. Dík patří celému kolektivu vedoucích: Vrkoč, Nocar, Homolka, Hofman a Benda a hlavně pilným kuchařkám Radce a Saše. Celý dětský kolektiv pak zaslouží také pochvalu, hlavně za to, že nikdo nefňukal, i když někdy bylo proč a že se k sobě chovali kamarádsky tak, jak to ve správné sportovní partě má být.

Dorostenci - Nové Hutě

I přes velmi slabou účast parádní soustředění. Ubytování v chatě U krtka bylo na standardní solidní úrovni, ne všední a skvělá byla ochota všech členů personálu a vynikající kuchyně (večeře i snídaně) paní Lady. Za nádherného počasí a hraničních sněhových podmínek (hlavně v nižších partiích) jsme odjezdili to, co jsme si naplánovali. Krom tradičního čtvrtedního a nedělního přesunu z nádraží Lipka do Starých Hutí a zpět, jsme absolvovali: pátek – S.H., Pod Přílbou, po modré k Olšince, podél Olšinky na žlutou, Kvilda, Lesní Chalupy (ochutnávka speciálního plzeňského ležáku), Pod Holubí skálou, Františkán (prošlapávání stopy), Na strážní stezce, Pramen Vltavy, Černá hora, Ptačí nádrž, Lovčí skála, Filipova Huť, Korýtko, Březová hora, Jezerní Slat, U Tremců, Hůrka, Pod Přílbou, S.H.

sobota – S.H., Pod Přílbou, Pláně, Zadov, Churáňov, Zlatá Studna, U Daniela, Horská Kvilda, Zlatá stezka, Horní Antýgl, zimní prvovýstup na Antýgl (Sokol), neskutečný sjezd mezi stromy zpět na Horní Antýgl, Filipova Huť a stejnou trasou jako v pátek zpět na Staré Hutě.

Sestava: Venca Čvančara ml., Jarda Kasl, Venca Kozák, Damián Dráb, jako vedení Jarda Vrkoč a Hofr.

Muži - Hojsovka

Vlak na Olomouc nám kvůli Muškyho těžkému báglu ujel před nosem, proto Venca narychlo domluvil variantu na Hojsovce. Šest statečných jelo vlakem. Zbytek musel u Žebráku otočit své vozy, aby stihli večerní nárazení. Kolem 20h jsme již hltali představení tréninkových dávek. No snad to vydržíme.

Hlavně ti mladší, neb budou muset dávky absolvovat v přeskáčích. Pátek bez mazání, pod Můstek, sjezd pod Obrázek, dále na Zhůří, Hůrku, Gerlovku a sedlo na Špičáku na druhou občerstvovací stanici, pak noční návrat k Vajskyčovi.

Mladší vydrželi sérii 20xBoden, tf. 1506200t/min. Celková denní dávka 35 - 50 km. Večerní takticko-psychologická herní příprava, vzpomínky na padlé kamarády, a pak zasloužený odpočinek.

Další den to samé v menším rozsahu rozloženém do delšího časového úseku. Dobití Pancíře a Javoru. Večer již únava, přesto vnímáme přednášku o výhodách facebook u v tréninkové přípravě a týmové komunikaci. Nedělní návrat do Plzně byl rozpačitý, neb hory s kamarády jsou pro nás víc, než vyžehlené košile a Kriminálka Londýn z gauče. Velké poděkování Vajskyčovi za azyl!

Přeživší podle věku: Vrky, Kykyn, Hofr, Vajskyč, Opus, Savec, Car, Mušky, Mlíkař, Kocour, Vokur, Lipar, Jogo, Carekič

Letní soustředění Machův mlýn 2016

Termín :

Benjamínci až starší žactvo - sobota 13.8.- pátek 19.8.

Dorosty – sobota 13.8. – pondělí 14.8. hřiště - Litice
pondělí 15.8. – pátek 19.8. Machův mlýn

Cena : 2.600,-Kč

TÉMA: RIO

PŘEDBĚŽNÁ PŘIHLÁŠKA (papírová) do 31.3. trenérům

ZÁVAZNÁ PŘIHLÁŠKA , zaplatit do 15.5. na účet :

účet TJ Plzeň Litice : č.ú.721774399/0800, var.symbol - 2915

Zpráva pro příjemce : jméno a příjmení hráče/ky + MELCHIORKA

Divácké ohlédnutí za skončeným halovým mistrovstvím světa v pozemním hokeji 2015

Na začátku roku, 4. – 8. února 2015, se v německém Lipsku konalo 4. halové mistrovství světa v pozemním hokeji. Turnaje se účastnily také obě naše reprezentace, ženská a mužská.

Protože pozemnímu hokeji fandím a líbí se mi, nenechal jsem si ujít takovou příležitost, zajistil tedy přespaní v Lipsku a vyrazil spolu s dalšími fanoušky do půlmilionového města, kde jsme strávili dva dny.

Po tříhodinové cestě jsme zaparkovali před Leipzig Arena, kde už druhým dnem probíhaly boje v základních skupinách. Zážitkem je už Arena sama – jedná se o víceúčelovou halu, která byla otevřena v roce 2002, s kapacitou 8000 sedících diváků a s možností navýšení až na 12000(!) v případě pořádání hudebních koncertů (které zde také probíhají velmi často). Uvnitř Arény je pak ještě menší hala, tedy malá hlavně co se kapacity diváků týká (vejde se odhadem pouze něco přes 100 diváků), ve které se také odehrávaly některé zápasy ve skupině.

Bylo velmi zajímavé sledovat jak to našim reprezentantkám a reprezentantům a vůbec všem světovým hráčům sluší v tak obrovské, moderní hale. Kochali jsme se pozemním hokejem v exkluzivním balení „Made in Germany“: televizní kamery, burácející hudba mezi zápasy, vlajky na stěnách, vše přesně fungující. Většině hráčů takové prostředí evidentně svědčilo a svými zákroky a akcemi těšili zejména nás, diváky.

Neméně působivé byly i zápasy v malé hale, kde jsme si podvědomě chránili vlastní tělo při nevyzpytatelných odrazech míčku od tyček branky při trestných rozích, a kde nám proud vzduchu při každém povedeném brejku útočníka poblíž mantinelu zvedal vlasy. Neuvěřitelné, jak blízko kolem běhaly hvězdy světového pozemního hokeje.

Naši svými výkony rozhodně nezklamali.

Opravdu hrdé na sebe mohou být ženy, tzv. HOLKI team, které nakonec vybojovaly 3. místo a dosáhly tak na bronzovou medaili, což je obrovský úspěch!

Muži do čtvrtfinále nepostoupili, přičemž ale jejich výsledky ani herní projev nebyly zklamáním. Ze všech zápasů prohráli pouze jeden, s domácími Němci. Ve skupině se jim však nepodařilo vyhrát, všechny zápasy pouze remizovali. Mistry světa v ženách i v mužích se stali Holanďané, domácí Němci, kteří před turnajem doufali v alespoň jednu zlatou medaili, brali nakonec stříbro (ženy) a bronz (muži).

Závěrem jedno přání:

Hodně štěstí, Pozemní hokeji, dál bojuj o své místo pod sluncem, ať svým hráčům přinášíš uspokojení i slávu a divákům takto úžasnou podívanou!

Argentinka, Skot a další ve žlutomodrém

Nejzajímavější hráčkou, která dnes obléká litický dres je Argentinka Mária Fuentes, zvaná „Dvanda“, která je v naší republice pracovně a našla si náš tým, aby mohla hrát nadále svůj oblíbený sport.

Nejzajímavějším hráčem byl v sezóně 2010/2011 Skot Gareth Boyd, který z podobných důvodů si zahrál v našem dresu českou extraligu.

Několik utkání, nebo jen výjimečný start na turnaji, hrála za náš oddíl také řada reprezentantů ČR, mezi nejvýznamnější patří Martin Procházka, Filip Neusser, Petr Bodnár a Štěpán Bernátek.

Náš tým také využíval pomoci hráčů ostatních českých oddílů. Samozřejmě nejvíce z plzeňského Bolevce, kdy k nám „za lepším“ přešla buď na hostování nebo na přestup v několika vlnách řada hráčů. Z těch, kteří hráli delší dobu, jmenujme Vládu a Petra Zelenkovy, Karla Rykalu a dodnes u nás aktivního Honzu Růžičku, později nás posílili dodnes aktivní Michal Soukup, Jan Dolejš, David Vychron a Michal Dvořák a v posledním období i Lukáš Bicek.

Z ostatních oddílů nesmíme zapomenout na kbelského Jardu Šulce, který nám pomáhal k postupu do nejvyšší soutěže, rakovnické posily Boulu, Sklenku, Mikeše, Stehlíka, kadaňské Buška, Jurka, Kaspera, Novotného, z Hradeckých Nyče a hlavně Marka Machúta.

V dívčích kategoriích nám nejvíce pomáhaly rakovnické Salačová a Wittmannová, českobudějovické sestry Šaškovy, z kadaňských pak především Vendula Svobodová a dnešní reprezentantka Kateřina Bubelová.

Bad Kreuznach 3.6. – 7.6. 2015

Konečně! Je středa 3.6., třetí hodina odpolední, teď jen naskládat všechnu bagáž do kufru přistaveného autobusu a odjezd směr Německo, konkrétně lázeňské městečko Bad Kreuznach, kde se každoročně koná herní kemp pro hráče v kategoriích od přípravky po dorost. Chvilí nám sice trvalo, než jsme naskládali věci do útrob autobusu (nikdy jsem si nemyslel, že je úložný prostor tak malý), ale už je vše na svém místě a my konečně vyrážíme. Ještě nabrat kluky u šedivky a hurá na dálnici směr Deutschland.

Cesta proběhla až na drobnost v pohodě. Za jízdy se totiž otevřelo víko zavazadlového prostoru, ale kluci si toho všimli a šofér vše okamžitě napravil.

Jsme na místě. Teď jen honem vybalit, postavit stany a fofrem spát. Probíhá to vcelku rychle, starší zcela automaticky pomáhají mladším, takže celek funguje jako správná parta. V momentě, kdy uleháme Michal Freisleben přišel s tím, že nemůže najít spacák. Rychlá kontrola celé bagáže a spacák nikde. Hm, tak teď všichni přesně víme, kde spacák zůstal – na dálnici, kde se sám otevřel kufr autobusu. Ještě, že Vrky má s sebou spacáky dva. Jde se konečně spát.

Samotný stadion i blízké okolí je položeno v krásném údolí, kterým protéká řeka a těsně vedle stadionu je areál s otevřeným plaveckým bazénem. Prostě idyla.

Je sedm ráno a my vstáváme. Je krásné počasí, slunce svítí jak o závod, co víc si přát. Teď se jen nasedat a hurá na hřiště. Podle kategorií se rozprchneme po hřištích a zápas střídá zápas. Občas pauza, takže rychle něco pojmít a napít se a zpět na další mač. Takto probíhá celý den, slunko se snaží víc a víc, kolem poledního je ho až trochu moc, ale začíná pomalu léto a k tomu slunce přece patří. Je večer, poslední zápasy dnešního dne jsou dohrány. Každý si dá nějakou věc a začínáme kecat o dnešním dni. Pak Tom Homolka vezme sladké dřevo, hrábne do strun a je POHODIČKA.

Další dva dny probíhají jak přes kopírák. Jen to slunce svítí stále víc a víc, jako bychom se přenesli kamsi pod rovník. Uf, aspoň na chvilku by moh ten pučeř zalézt za mrak a chvilí tam bejt. Už je toho krásného počasí přespříliš. Lejeme do sebe vodu po litrech, ale moc to nepomáhá. Alespoň, že zápasů je méně a my máme možnost a čas, se jít ochladit do bazénu vedle.

V sobotu pozdě odpoledne je odehrán i poslední zápas tohoto kempu. Nutno říci, že ve všech kategoriích až na pár remíz a asi 2 porážky to byly zápasy vítězné.

Je neděle ráno, většina účastníků kempu odjela už v sobotu večer a tak je stadion poloprázdný. My v rychlosti balíme a nakládáme do busu, ještě se rozloučit se s místními a hurá zpět domů. Tak snad zas za rok....

VODA - BEROUNKA

NEUVĚŘITELNÉ ! Když jsem listoval v kronice, zjistil jsem, že minimálně od r. 2005 jsme nebyli na vodě. Každý rok jsem marně sháněl organizátora, až letos díky Michalovi Homolkovi se pozemkářská dovolená na Berounce uskutečnila.

O víkendu 20. A 21.6. jsme sjeli Berounku z Dolan až pod hrad Krašov do tábořiště "U Mloka", celkem 34,7 říčních kilometrů. Akce ze zúčastnilo 17 lodí, dohromady skoro 50 pozemkářů a rodičů všech věkových kategorií.

Nejmłodším účastníkem byl Štěpán Míka (7let), nejstarším pan Benda. Přestože počasí bylo poměrně chladné a deštivé, všichni slušnou porci pádlování zvládli na jedničku, včetně těch nejmenších. Užili jsme si spoustu legrace, kochali se krásami Berounky a vzájemně jsme si pomáhali, když bylo potřeba. V sobotu jsme přenocovali na liblínském tábořišti "Kobylka", kde jsme si s dětmi pěkně zarybařili, zavzpomínali na soustředění, která se zde v minulých letech konala, a mi starší jsme ochutnali vynikající rakovnickou jedenáctku Bakalář.

Příští rok plánujeme pokračovat po proudu z místa, kde jsme letos skončili. Čeká nás malebný kraj Oty Pavla a s ním jistě spousty dalších "nezapomenutelných" dobrodružství!

Snad po letošních zkušenostech i další pochopí, v čem spočívá kouzlo dovolené na vodě. Ještě jednou velký dík „vedoucímu výpravy“ Michalu Homolkovi. Podepsáni: Účastníci zájezdu

Konečné tabulky 2014/2015

MUŽI A

VENEK - základní část		
1. Slavia	84:16	45
2. Hradec	68:47	31
3. Bohemians	58:41	31
4. Rakovník	58:36	30
5. Litice	71:29	25
6. President	35:41	24
7. Hostivař	40:65	16
8. Praga	24:99	6
9. Mnichovice	21:87	2

HALA		
1. Litice	64:26	25
2. President	66:22	21
3. Bohem. B	48:40	18
4. Kadaň	41:58	10
5. Hradec B	32:49	10

VENEK		
1. Slavia B	46:19	35
2. Mnichovice	32:23	27
3. Bohemians	25:41	15
4. Litice	11:38	10

HALA		
1. Kadaň	34:16	16
2. Bohemians	29:15	16
3. Slavia B	31:22	12
4. Hradec C	27:18	11
5. Hradec B	23:35	9
6. Mnichovice	29:41	8
7. Litice	20:28	4

MUŽI B

VENEK		
1. Bolevec	63:43	29
2. Litice B	67:51	29
3. Slavia B	42:52	14
4. Kadaň	39:65	11

HALA		
1. Litice B	79:12	22
2. Slavia B	47:25	17
3. Mnich.	40:33	16
4. Praga	28:31	13
5. Praga B	29:28	12
6. Litice C	41:35	10
7. Rakov. B	33:55	7
8. Bolevec B	29:54	4

VENEK		
1. Slavia	100:35	34
2. Litice	85:83	22
3. President	77:79	22
4. Bolevec	56:121	10

HALA		
1. Bohemians	51:17	15
2. Litice	32:14	10
3. Slavia	24:24	9
4. President	20:26	6
5. Bolevec	14:42	3
6. Hradec	16:34	1

MUŽI C

VENEK		
1. Litice	171:23	40
2. Mnichovice	114:24	37
3. Rakovník	58:71	25
4. Hradec	59:50	24
5. Kbely	81:80	21
6. Kadaň	50:118	9
7. Slavia	38:97	8
8. Hostivař	21:129	1

HALA		
1. President		
2. Hostivař		
3. Slavia		
4. Bolevec		
5. Mnichovice		
6. Litice		
7. Litice B		
8. Bohemians		
9. Rakovník		
10. Kadaň		

VENEK		
1. Dubnica	94:28	33
2. Rakovník	72:21	30
3. Praga	31:56	14
4. Hostivař	31:79	8
5. Litice	24:68	2

HALA		
1. Slavia	60:3	18
2. Rakovník	20:10	13
3. Hostivař	25:11	12
4. Litice	15:20	10
5. Praga	13:35	6
6. Mnichovice	7:35	3
7. Bohemians	1:27	0

ST.ŽAČKY

VENEK		
1. Litice B	77: 6	28
2. Rakovník	59:16	21
3. President	31:35	15
4. Litice A	15:44	11
5. Hradec	27:53	8
6. Bohemians	7:62	2

HALA		
1. President		
2. Rakovník		
3. Slavia		
4. Litice		
5. Hradec		
6. Bohemians		

VENEK		
1. Praga	88:43	48
2. Litice	87:52	47
3. Slavia	100:51	46
4. Hostivař	90:61	46
5. Rakovník	54:61	26
6. Kadaň	19:170	0

Konečné pořadí:		
1. Hostivař		
2. Litice		
3. Bohemians		
4. Slavia		
5. Praga		
6. Rakovník		

ML.ŽAČKY

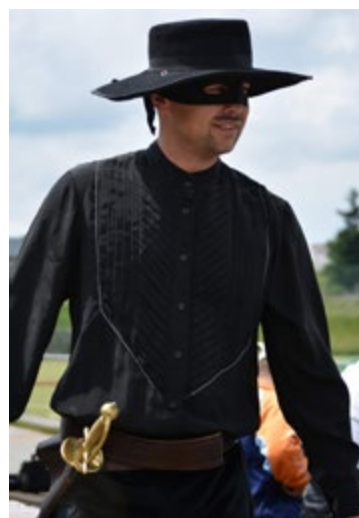

Partnerství Adidas a klubu TJ Plzeň Litice

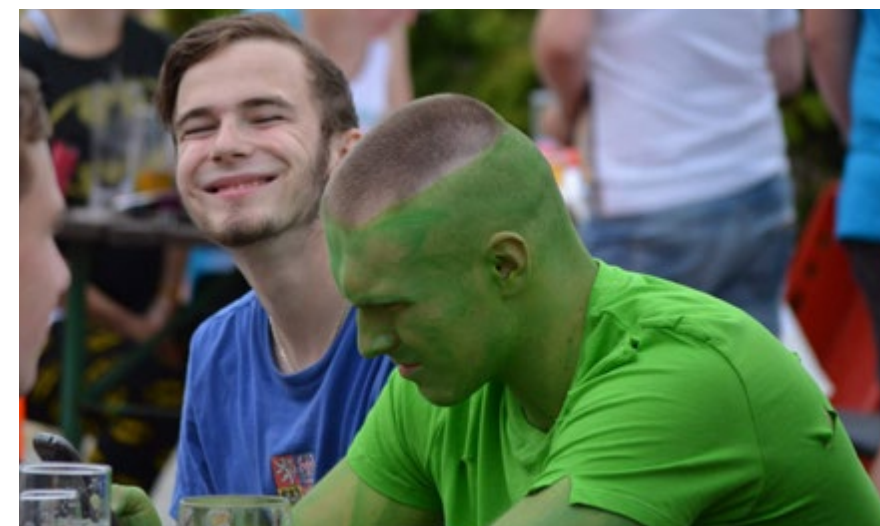
Nová smlouva mezi naším oddílem a firmou Adidas přináší všem našim členům možnost objednávat si ze skladů Adidas rovnou zboží z katalogů vystavených na našich stránkách se slevou 40%. Využijte tuto možnost!

Objednávky přes : levy@ph-litice.cz

Fotoreportáž z ukončení letní sezóny

Hodně štěstí v roce 2016
Uvidíme se na hřišti!!!

